

3. *Præcisering af målgruppen for ordningen, herunder en præcisering af at også ægtepar, hvor den ene er i ordinært understøttet arbejde og kun den anden modtager (supplerende) hjælp, er omfattet af reglen.*

3.1. *Gældende ret*

Efter de gældende regler stilles kravet om 300 timers ordinært og understøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder til ægtepar, der er berettiget til hjælp efter lovens § 11, og som modtager kontanthjælp på grundlag af voksensatserne i lovens § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3. Kravet stilles, når parret har modtaget hjælp efter lovens § 11 i sammenlagt 2 år eller derover.

Ifølge en principafgørelse fra Ankestyrelsen (A-1-08) er det en betingelse for, at parret er omfattet af 300 timers kravet, at begge ægtefæller på bortfaldstidspunktet er selvstændigt berettiget til og modtager hjælp efter lovens § 11. Den pågældende sag drejede sig om et ægtepar, hvor den ene part var i ordinært og understøttet arbejde og således ikke modtog eller – ifølge Ankestyrelsens opfattelse – var berettiget til kontanthjælp.

3.2. *Lovforslagets indhold*

Formålet med indførelsen af 300 timers reglen var at øge det økonomiske incitament for ægtepar på kontanthjælp til at søge ordinær beskæftigelse og bringe sig ud af offentlig forsørgelse. Samtidig skulle reglen understrege, at det er en betingelse for, at et ægtepar kan modtage kontanthjælp i længere tid, at begge ægtefæller udnytter deres arbejdsmuligheder og står til rådighed for arbejdsmarkedet.

3.2.1. *Den ene ægtefælle har ordinært og understøttet fuldtidsarbejde*

Efter Ankestyrelsens principafgørelse A-1-08 opnås dette formål ikke i de situationer, hvor én af ægtefællerne har arbejde i et sådant omfang, at en almindelig ægtefælleberegning efter lovens § 26, stk. 1, resulterer i, at der ikke udbetales nogen hjælp til denne ægtefælle, men kun (supplerende) kontanthjælp til den ikke-arbejdende ægtefælle.

Formålet med reglen var netop at understrege, at kravet om arbejdsmarkedstilknytning og om at udnytte arbejdsmulighederne stilles til begge ægtefæller. Arbejder den ene i hjemmet, må parret tage konsekvensen af dette valg og basere deres økonomi på én arbejdsindtægt.

Det foreslås derfor, at lovtæksten præciseres, således at der ikke længere kan være tvivl om, at kravet om arbejde stilles til begge ægtefæller, uanset om den ene ægtefælle har ordinært og understøttet arbejde, og en

fælles ægtefælleberegning efter lovens § 26, stk. 1, resulterer i, at der kun udbetales (supplerende) kontanthjælp til den anden ægtefælle. Det er således tilstrækkeligt, at kun den ikke-arbejdende ægtefælle på bortfaldstidspunktet er berettiget til og modtager hjælp efter lovens § 11.

Parret som sådan er omfattet af 450 timers reglen, og kravet om arbejde stilles til begge ægtefæller. Den ægtefælle i et sådant ægtepar, der har ordinært og understøttet arbejde, vil formentlig uden videre opfylde betingelsen. Ændringen betyder således ikke noget reelt for denne ægtefælle. Men den anden – ikke-arbejdende – ægtefælle vil for fremtiden skulle opfylde kravet om arbejde, og gør han eller hun ikke det, bortfalder den pågældendes ret til hjælp. Den pågældende anses for reelt hjemmegående.

3.2.2. *Den ene ægtefælle modtager arbejdsløshed eller sygedagpenge m.v.*

I forlængelse af Ankestyrelsens principafgørelse A-1-08 har Arbejdsdirektoratet – for at undgå tvivlsspørgsmål – meldt ud til kommunerne, at afgørelsen også måtte få den betydning, at ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge, revalideringsydelse, ledighedsydelse eller særlig ydelse efter lov om aktiv socialpolitik § 74 i et sådant omfang, at en fælles ægtefælleberegning efter lovens § 26, stk. 1, resulterer i, at der kun udbetales (supplerende) kontanthjælp til den anden ægtefælle, er undtaget fra 300 timers reglen. Heller ikke ægtepar, hvor den ene ægtefælle er i fleksjob med en løn, der overstiger den pågældendes kontanthjælp, kunne efter Ankestyrelsens afgørelse anses for omfattet.

Dette er en konsekvens af, at Ankestyrelsen i sin afgørelse har lagt vægt på, at begge ægtefæller på bortfaldstidspunktet skal være berettiget til og modtage hjælp efter lovens § 11. De pågældende ægtefæller har været ude for ændringer i deres forhold, der berettiger til hjælp efter lovens § 11, men de modtager en anden offentlig forsørgelsesydelse eller – for ægtefæller i fleksjob – en løn med løntilskud, der typisk efter en almindelig ægtefælleberegning efter lovens § 26, stk. 1, udelukker, at der udbetales kontanthjælp til dem. Der vil dog være situationer, hvor begge ægtefæller modtager hjælp efter aktivloven, fx hvis den dagpengeberettigede kun er berettiget til et mindre dagpengebeløb.

Efter regeringens opfattelse bør sådanne ægtepar være omfattet af 450 timers reglen på lige fod med andre ægtepar, der har været udsat for en social begivenhed, der berettiger til hjælp efter lovens § 11. Det bør ikke være afgørende for, om et ægtepar er omfattet af